

"החוק לא מתמודד עם הבעיה"

דיון בעקבות פסיקת בית המשפט שלא לסגור בית בושת. הוועדה לקידום מעמד האישה קיימה דיון בפסיקה שקבעה כי אין לסגור בית בושת שמופעל על ידי הנשים במקום. ח"כ לביא: "אין בחירה ואין אוטונומיה בזנות."

מאת [מיכל רוזן](#) עדכון אחרון: 09.06.2016, 7:06

"נפנה לשרת המשפטים לנקוט עמדה בנוגע לפסיקה, ולשמוע על קידום החקיקה בנוגע להפלת לקוחות," כך סיכמו אתמול (רביעי) בוועדת המשנה למאבק בסחר בנשים ובזנות את הדיון הדחוף בעקבות הפסיקה התקדימית של בית משפט השלום בתל אביב בשבוע שעבר. יו"ר הוועדה, ח"כ עליזה לביא (יש עתיד), אמרה על הפסיקה כי "היא בגדר 'המדריך לסרסור המתחיל'. אין בחירה ואין אוטונומיה בזנות."

דניאל (שם בדוי): "לשמוע שזנות היא מבחירה זה קשה, זו בחירה מאין ברירה. זה משהו שמרגילים אותך מגיל צעיר שזה מה שאת שווה"

בדיון שהתקיים בשבוע שעבר בבית משפט השלום בתל אביב, בבקשה להגבלת השימוש במבנה בתל אביב, שעל פי הטענה מתבצעות בו עבירות הקשורות בזנות, פסק כבוד השופט איתי הרמלין כי "אין כל מחלוקת שהנכס הרלוונטי אכן משמש נשים העוסקות בזנות לעיסוקן בקיום יחסי מין תמורת תשלום כספי", והוציא צו להגבלת השימוש במבנה שייכנס לתוקפו תוך 90 יום. לצד החלטה זו, הציג השופט את הבעייתיות הקיימת כיום בחוק שאינו אוסר על זנות או צריכת זנות אך אוסר סרסור לזנות, השכרת מבנה לטובת זנות והחזקת מקום לשם זנות. עם זאת, בפסיקתו בעניין לא הוציא צו הגבלה מידי למקום וזאת לבקשת הנשים העוסקות בזנות במקום, אשר שוכרות אותו לשם עיסוקן כדי לא להרע את תנאי העסקתן.

ראומה שלזינגר: "החוק לא מתמודד עם הבעיה והוא מתמודד רק עם העברות הנלוות. מה שאנחנו מקדמות במסגרת המאבק בסחר בנשים זה חוק הפללת הלקוח ויותר מכך, חוק לאומי למאבק בזנות שגם מתייחס לגורם שמניע את ה'תעשייה' וזה הצרכנים והלקוחות"

הפסיקה התקדימית עוררה דיון ציבורי ער, בעקבותיו התכנסה אתמול ועדת המשנה למאבק בסחר בנשים ובזנות לדיון דחוף. במהלך הדיון נשמעו קולותיהן של נשים שורדות זנות שיצאו מהמעגל. הדר (שם בדוי) אמרה, "אצלי זה לא שופט אחד בשלום, אלא שלושה שופטים במחוזי מולם עמדת במקרה אונס, בגללו יצאתי ממעגל הזנות, שאמרו שיש לי אשם תוֹרם בגלל איפה שעבדתי. נשים יוצאות ומספרות מה שעברו בבתי המשפט, במשטרה, בפרקליטות, וזה מבזה. אמרתי לשופטים שאמרתי לא, ושופט אמר שזה מקרה צבעוני."

נטלי לוין אוחנה, מנהלת פרויקטים והסברה בעמותת 'מכון תודעה', הצביעה על הבעייתיות שבפסיקה והסבירה כי "הפסיקה הזו כביכול הולכת מסביב כדי להיטיב ולא לפגוע בזכויות האדם של נשים בזנות ולא להרע בתנאי העסקתן. לתפיסתנו, עצם זה שאישה נמצאת בזנות זו פגיעה בזכויות האדם שלה ובכבוד האדם שלה ופה בדיוק העיוות, זה שורש העיוות, להגיד יש פה מצב של פגיעה בזכויות אדם ובכבוד האדם אז בואו ננסה בכל זאת איכשהו."

"עצם זה שאישה נמצאת בזנות זו פגיעה בזכויות האדם שלה ובכבוד האדם שלה" לוין אוחנה. צילום באדיבות המצלמת

"השופט אומר כמה דברים נכונים, מוסיפה לוין אוחנה, "שצריך לשמוע את קולן של הנשים בזנות ולא רק לדבר מעל הראש שלהן, אבל אנחנו חושבות שלא סתם הנשים הללו שהגיעו להעיד במשפט אמרו, 'בחרתי בחירה חופשית, מודעת, אל תפגע לי בתנאי העסקה'. ישבו שם המעסיקים שלהן, מי שהפעילו עליה איומים ולחצים פסיכולוגיים כאלה ואחרים."

"לקח לי הרבה זמן להבין שאני לא עובדת מבחירה, סיפרה בישיבת הוועדה מרינה (שם בדוי), "הייתה לי אימא שלא אהבה אותי, אבל אהבה מתנות וזו הייתה הדרך היחידה לקבל ממנה קצת אהבה. לצד זה היו חובות בבית אז החליטו לשלוח אותי לעבוד בזנות. שלחו אותי לדובאי, אחרי דובאי החליטו שאני צריכה לעלות לארץ, רציתי ללמוד באולפן, ללכת בדרך חדשה אבל היה מאוד קשה, אז נכנסתי לעבוד במכון בתחנה מרכזית. היו 30 גברים בלילה הראשון שנכנסתי, והרגשתי שאני כמו בשר חדש שבאים לשוק לקנות. הייתי צריכה סמים כדי לא להרגיש את ההשפלות וכל הדברים שאני עוברת. רציתי רק למות, אבל הבנתי שאני לא יכולה לעשות זאת לעצמי. הייתי בדירת חירום, והגעתי להוסטל והיום אני עובדת שם."

לוין אוחנה התייחסה לקביעה נוספת של השופט הרמלין. "זה שהשופט אומר שאם יסגרו להן את המקום הן יזרקו לרחוב, ואין לי שום ספק שזנות רחוב היא תחתית שרשרת המזון של הזנות. א. לא כולן מגיעות לרחוב, נפתחים מקומות אחרים. זה מה שקורה, ו-ב. לדבר על הרעה בתנאי העסקה שלהם, כאילו זה משהו לגיטימי, משלח יד נורמטיבי, זו פשוט טעות, היא חוטאת לזכויות האדם ולכבוד האדם ולחופש התעסוקה, כי אין באמת חופש."

"הפסיקה אולי באה ממקום טוב, אמרה לוין אוחנה, אך לטענתה היא מכשירה את הדרך לכל אותם סרסורים שמנסים להתחמק מידה של האכיפה ומעונשים, ופשוט שמים את הנשים בקדמת הבמה. "הנשים הן אלה ששוכרות את המקום, הנשים הן אלה שמפעילות את המקום, אבל תמיד יהיו סרסורים. גם נשים שעובדות עצמאית כביכול בביתן מגיעים אליהן לדרוש פרוטקשן, תמיד, קבעה לוין אוחנה."

דניאל (שם בדוי), שהעידה אף היא בישיבת הוועדה סיפרה, "אני חצי שנה מחוץ לזה. נשים מגיעות לזנות בשל מספר סיבות. אם זה התעללות מאדם מאוד קרוב שאמור לספק הגנה, כאשר מגיל צעיר אתה מבין שהדרך לקבל תשומת לב ואהבה היא דרך הגוף שלך."

"לשמוע שזנות היא מבחירה זה קשה, זו בחירה מאין בחירה. זה משהו שמרגילים אותך מגיל צעיר שזה מה שאת שווה, הוסיפה, "את מגיעה ובתחילה עומדת שם סרסורה שאת לא יודעת שעומד מאחוריה גבר, ומתדרכים אותך לומר שאם באה משטרה את עובדת בעצמך, ואוי ואבוי אם תגידי לשופט שעומד גבר מאחור. אני לא מכירה אף בחורה שהצליחה לעבוד לבד ולקבל את הכסף. משאירים אותך שם בדרכים שונות ובתחבולות. לי הילוו כסף עד שהייתי בחובות גדולים בשוק האפור, וכשאת צריכה לשלם כל יום כסף אין לך דרך לצאת משם."

"אם היה לי את הכוח של השופט הייתי סוגרת כל יום מקום אחר. זה להכניס נשים לבור ולהתעלל בהן יותר ויותר, סיכמה דניאל."

מנהלת המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות, ראומה שלזינגר, טוענת שהבעיה הגדולה והחשובה היא בחקיקה. "הפסיקה והפרשנות שהשופט נותן היא מסוכנת והיא בדיוק היצירתיות והתפלפלות שנכנסת כשיש לקונה בחוק, כשהחוק לא נותן למעשה התמודדות אמיתית עם התופעה, אמרה."

"הפסיקה והפרשנות שהשופט נותן היא מסוכנת", שלזינגר. הצילום באדיבות המצלמת.

"הטענה של הקואליציה למאבק בזנות (קואליציית ארגונים, ביניהם העמותה למאבק בסחר נשים, מ.ר.), "מסבירה שלזינגר, "היא שהחוק לא מתמודד עם הבעיה והוא מתמודד רק עם העברות הנלוות. מה שאנחנו מקדמות במסגרת המאבק בסחר בנשים זה חוק הפללת הלקוח ויותר מכך, חוק לאומי למאבק בזנות שגם מתייחס לגורם שמניע את ה'תעשייה' וזה הצרכנים והלקוחות, ונוח לנו כחברה להתעלם מהעובדה שבגללם התעשייה הזו קיימת. אבל גם פתרון אמתי לנשים שנמצאות במעגל הזנות, שאת זה גם השופט אמר, וצריך להקצות גם משאבים לזה – סל שיקום כלכלי אמתי."

ח"כ עאידה תומא סלימאן (הרשימה המשותפת) אמרה במהלך הדיון כי "פסק הדין שהוציא השופט הרמלין שערורייתי, בזמן שאנחנו מנסים ומנסות לכוון להפללת לקוחות הזנות, השופט טורק את הדלת בפני אכיפת חוק מפעילי בתי זנות ומדריך את הסרסורים איך להתחמק מהאחריות הפלילית."

"בפסק הדין אמר השופט הרמלין שהוא נותן 90 יום היערכות לסגירת בית הבושת בכדי לא לפגוע בכבוד האדם של הנשים, על ידי דחיקתן לעיסוק בזנות ברחוב. כנראה השופט חושב שעיסוק בזנות בתוך חדרי חדרים לא פוגע בכבוד האדם של הנשים, "הוסיפה סלימאן.

"הוועדה פונה לנשיאת בית המשפט העליון, כבוד השופטת מרים נאור, ומבקשת ממנה להבהיר בצורה ברורה את עמדתה ואת עמדת מערכת המשפט לדברי השופט הרמלין. הוועדה תפנה שוב למנהל בתי המשפט בנושא של הכשרות שופטים, הכשרות בנושא הזנות וסחר בנשים, ובמיוחד לשופטים שמטפלים בתיקים מהסוג הזה. וכמובן נפנה לשרת המשפטים לנקוט עמדה בנוגע לפסיקה, ולשמוע על קידום החקיקה בנוגע להפללת לקוחות, "סיכמה ח"כ לביא את הדיון.